

Chiến binh
truyền cảm hứng
của những người cầm bút
ở ĐHQGHN

Bài viết này như một món quà tri ân dành cho một người thân - người thầy - người đồng nghiệp của tôi vừa qua đời bởi căn bệnh quái ác: Ung thư vú.

© documentary.vn

CÓ LỄ CỘNG ĐỒNG NHỮNG NGƯỜI LÀM CÔNG TÁC TRUYỀN THÔNG Ở ĐHQGHN KHÔNG AI KHÔNG BIẾT ĐẾN NGƯỜI PHỤ NỮ DŨNG CẢM LÊ THANH HÀ - NGƯỜI ĐÃ DÀNH GẦN 20 NĂM ĐỂ CHIẾN ĐẤU VỚI BỆNH UNG THƯ, KHỞI ĐẦU LÀ UNG THƯ VÚ. CHỊ LÀ CHUYÊN VIÊN TRUYỀN THÔNG CỦA TRƯỜNG ĐH KHOA HỌC XÃ HỘI VÀ NHÂN VĂN, NGUYÊN CHUYÊN VIÊN TRUNG TÂM TRUYỀN THÔNG VÀ QUAN HỆ CÔNG CHÚNG (ĐƠN VỊ TIỀN THÂN CỦA PHÒNG THÔNG TIN VÀ QUẢN TRỊ THƯƠNG HIỆU, VĂN PHÒNG ĐHQGHN). NGÀY 22/4/2022 VỪA QUA, TRÁI TIM CHỊ ĐÃ NGỪNG ĐẬP, CHẤM DỨT CHUỖI NGÀY DÀI CHỊU NHIỀU ĐAU ĐỚN VỀ CẢ THỂ XÁC LẤN TINH THẦN.

HƯƠNG GIANG

Tất cả bắt đầu từ một ngày ám ảnh cuối năm 2003. Cô gái trẻ Lê Thanh Hà khi đó mới 23 tuổi còn mang trong mình biết bao dự định ập ủ và những ước mơ của tuổi trẻ. Nhưng rồi kế hoạch nhận học bổng chương trình đào tạo thạc sĩ tại Thái Lan phải gác lại khi bác sĩ chẩn đoán chị mắc bệnh ung thư vú giai đoạn cuối.

Đúng ngày sinh nhật tuổi 24 của mình, 17/3/2004, Lê Thanh Hà trải qua ca phẫu thuật đầu tiên trong hành trình đối mặt với căn bệnh hiểm nghèo này.

Đó là cú sốc tinh thần quá khủng khiếp với cô gái trẻ. Song chính những ngày tháng nằm viện và chứng kiến những thân phận bệnh nhân ung thư quanh mình lại là lý do để chị vượt qua nỗi ám ảnh của bản thân, đối mặt với căn bệnh, tiếp tục hành trình sống, yêu, làm việc cùng những đam mê. Chị quyết tâm chiến đấu với ung thư bằng thái độ tích cực nhất. Hàng ngày, chị vẫn đóng góp trí tuệ và tâm huyết vào việc quảng bá hình ảnh, vị thế của Trường ĐH Khoa học Xã hội và Nhân văn nói riêng, ĐHQGHN nói chung ra toàn xã hội. Tất nhiên đi kèm với đó là những ca mổ, những đợt chuyển hóa chất, xạ trị và những cơn đau đè nặng lên cơ thể cùng một tương lai đầy lo âu.

Lê Thanh Hà là người hay hát và hát rất hay. Cũng chính nhờ sở thích ấy mà chị gặp người đàn ông định mệnh của cuộc đời mình - người sau này là chồng chị và cũng là cậu ruột của tôi. Cậu tôi đã

luôn sát cánh bên cạnh và cùng người vợ mình vượt qua bão giông của bệnh tật suốt tháng ngày qua.

Vượt qua mọi khuyến cáo của bác sĩ, chồng chính là niềm tin để chị quyết tâm sinh bé Nguyễn Lê Duy Anh - người con trai duy nhất của chị và chồng. Có thêm con trai, Thanh Hà được tiếp thêm nguồn năng lượng tích cực trong hành trình chống chọi với bệnh tật. Lê Thanh Hà luôn khát khao yêu, được yêu và cuộc sống gia đình đã cho chị trọn vẹn những điều đó.

“Bệnh nhân ung thư vú được khuyên không nên có con, vì việc sinh con sẽ thúc đẩy bệnh tái phát. Trong trường hợp đã điều trị hóa chất và xạ trị, người ta không dám chắc là tồn dư ảnh hưởng của thuốc không làm hại đến thai nhi. Nghĩa là tồn tại mối nguy hiểm cho cả mẹ và con... Nhưng cuộc sống luôn không theo ý mình sắp đặt. Khi có thai, mọi thứ thật đặc biệt! Nghĩ đến việc có một đứa trẻ - người sẽ trở nên quan trọng nhất, gần gũi nhất với mình ra đời - mình lại tự hỏi: Tại sao lại không dám thử chứ? Bỏ đi một đứa trẻ là một điều độc ác, cho dù có lý do nào chính đáng đi chăng nữa. Mình không đành lòng! Vậy thì, hãy để cuộc sống dẫn dắt ta đi, Bởi phía trước không có ai đoán định được” - Chị từng chia sẻ về quyết định mạo hiểm của mình.

Hiện nay, cậu bé Nguyễn Lê Duy Anh - con trai chị Lê Thanh Hà đã tròn 15 tuổi. Cậu luôn tự nhủ sẽ luôn bên cạnh làm chỗ dựa tinh thần, bảo vệ và cùng mẹ vượt qua những đớn đau của bệnh tật. Đối với cậu, mẹ Thanh Hà luôn là người quan trọng nhất trong cuộc đời và điều cậu sợ nhất là làm mẹ buồn.

Những đợt điều trị hóa chất làm chị rụng tóc, rụng lông mày, lông mi, ăn không ngon miệng, thậm chí không ăn được. Giữ

trong mình tinh thần lạc quan là thế nhưng không ít lần chị cảm thấy mệt mỏi, dường như vượt quá sức chịu đựng, một phần vì hóa chất và một phần vì điều kiện chữa trị ở viện gặp khó khăn, bất tiện do quá đông bệnh nhân.

Bác sĩ của Bệnh viện K hẳn không quên chị, người đã điều trị qua nhiều cơ sở của Viện. Chị là bệnh nhân tuân thủ theo những chỉ định của y học hiện đại. Có lần Thanh Hà đã tâm sự một cách đầy lạc quan với đồng nghiệp rằng: “Bệnh nhân ung thư vú như em thì có nhiều cơ hội để chữa và khỏi bệnh vì hiện nay rất nhiều thuốc điều trị cho bệnh này”.

Sau mỗi lần vào viện, Lê Thanh Hà chứng kiến nhiều người có hoàn cảnh vô cùng éo le mà vẫn luôn khát khao sống và chữa bệnh. Chị còn cảm thấy mình là một bệnh nhân may mắn hơn nhiều người khi có gia đình, có người thân chăm lo, có công việc và con trai đang chờ.

Mỗi lần trở lại cuộc sống thường nhật sau xạ trị, Thanh Hà lại lao vào viết lách - một phần công việc chuyên môn, là đam mê của chị và cũng là một phần lý do để chị có thêm nguồn thu nhập từ nhuận bút, góp phần giảm bớt gánh nặng kinh tế cho gia đình.

Trên hết, “làm việc để thấy mình luôn sống có ích” - Thanh Hà đã từng nhiều lần chia sẻ với đồng nghiệp như vậy.

Nhiều tác phẩm báo chí, nhiều sản phẩm truyền thông, nhiều kịch bản phim tài liệu, nhiều chân dung nhà khoa học đã được Lê Thanh Hà sáng tạo trong hành trình chữa bệnh.

Vừa điều trị bệnh, vừa tận tâm cống hiến cho công việc chuyên môn bằng những sản phẩm truyền thông có chiều sâu, tràn đầy trách nhiệm và đam mê. Chị luôn tâm niệm: “Trên đời duy chỉ có công việc sẽ không bao giờ phản bội ta. Thậm chí chính những công việc chuyên môn còn giúp ta làm giàu thêm về tri thức và vật chất”.

Đối với chị Lê Thanh Hà, hạnh phúc là sống có ích với những người thân yêu, với bạn bè, đồng nghiệp, giúp con trai trưởng thành khỏe mạnh, dạy con trở thành người có kiến thức, biết khám phá và yêu cuộc sống.

Cũng chính chị Thanh Hà là người đã dìu dắt tôi vào nghiệp cầm bút ở ĐHQGHN. Tôi còn nhớ như in những ngày đầu chập chững vào nghề,

tôi vừa đưa chị vào bệnh viện thực hiện điều trị hóa chất vừa nhờ chị biên tập những tin bài đầu tiên ngay trên giường bệnh.

Hành lang Bệnh viện K cơ sở Tân Triều những ngày cuối năm thật vắng vẻ và tĩnh lặng, chỉ có tiếng bước chân của hai cô cháu vang lên khi vào khu điều trị dành cho bệnh nhân ngoại trú. Âm thanh ấy còn ám ảnh tâm trí tôi tới tận bây giờ.

18 năm chiến đấu với căn bệnh quái ác là một hành trình khó khăn song cũng đầy may mắn của Lê Thanh Hà. Với tố chất thông minh và sự nhạy cảm, Thanh Hà luôn thẳng thắn đối diện với những hiện thực của cuộc sống, cả những thuận lợi và khó khăn, yêu thương và bất trắc, nỗ lực và đam mê...

Lê Thanh Hà đã tạm biệt dương gian ở tuổi 42. Giờ đây, nơi cõi vĩnh hằng, chị sẽ không còn phải chịu đựng những đau đớn về thể xác lẫn tinh thần nữa. Chị sẽ được tự do tung tăng khắp nơi bù cho chuỗi ngày dài mòn mỏi trong bệnh viện. Cầu mong chị yên nghỉ. Gia đình, bạn bè, đồng nghiệp mãi nhớ về một “chiến binh K” truyền cảm hứng sống lạc quan cho tất cả mọi người!

